

שפת אמת למועדים

חנוכה ב – הנס שבטבע

הרב אפרים ולץ

שפת אמת חנוכה תרלג

טמאו כל השמנים. אף שנשאר פך אחד. אם הי' נגנז בקרקע א"ש דלא הי' בהיכל. אכן נראה שזה באמת הנס אף שטמאו כל השמנים נשאר פך זה ואותו פך שהי' בנס נתעלה ויצא מן הגשם ולא היה ממשות של שמן וכן כל נס שיוצא מן הגשמיות וא"ש שהי' הנס בליל א' ג"כ שנודע שהי' למפרע נס בפך זה.

ואדמו"ז ז"ל אמר שפך זה רמז שלעולם נשאר נקודה בישראל אשר הקב"ה מגין עליה שלא יש שם מגע נכרי וע"ז נאמר מגן אברהם. בחותמו של כ"ג רמז על אברהם אתה כהן כו' אדם הגדול כו' והוא ג"כ כנ"ל רק שנקודה זו צריכה חיפוש על ידי שאדם מאמין שיש בכל דבר נקודה גנוזה וחופש בכל כחו נמצאת לו וכ"כ בדקו ולא מצאו רק פך אחד מכלל שצריכה חיפוש. וזה עצמו נרות חנוכה שמאירין שנוכל למצוא נקודה הגנוזה כי כמו כן בגלות זה נמצא נקודה גנוזה שלא נטמאת כנ"ל. וכן בנפש כל איש ישראל יש נקודה נשמת אלוה ממעל. והמצות הם נרות שנוכל למצוא נקודה הנ"ל. וכ' נר ה' נשמת אדם חופש כל חדרי בטן. ובזמן זה שיש מצוה בנרות נפתחים כל דברים שנקראים נרות כי כן הם ענין המצות שכל דבר שיש לו אחיזה בהמצוה בשם או ברמז. יש לו עלי' ע"י המצוה וז"ש דרושים לכל חפציהם.

שפת אמת חנוכה תרל"ב

זאת חנוכה. משמע שעיקר חנוכה יום הח' כי זה עיקר מה שהי' הנס ח' ימים. ואא"ז מו"ר ז"ל אמר עמ"ש טמאו כל השמנים כו' פך אחד כו' כי רק הנקודה טמונה שיש בכל איש ישראל אשר השי"ת מגין עלי' נשאת כו'. וכלל הדברים כי נקודה חיות הפנימיות הוא שלמעלה מהטבע בחי' שמיני. וזה הנשמה שיש לכל איש ישראל אך המכוון בהבריאה שנקודה זו תתפשט בכל מעשי האדם להפוך הכל להפנימיות כנ"ל.

והנה נקודה זו נשאת. אבל היה הנס שנתפשטה לכל הז' מדות ולכך אין קושיא מה נס הי' ביום א'. כי גם זה צורך גבוה כי בלי ההתפשטות כשהיא לעצמה מה תועלת ויתרון יש בה משהי' קודם הבריאה. וכשעשה הקב"ה נסים. והאירה לכל הז'. נעשה ח' ימי חנוכה כנ"ל.